

[Ole Henriksen]

ti, forsøger at give medarbejderne denne altafgørende indflydelse på en virksomheds udvikling og en sikkerhed for, at der bliver investeret.

Vi er af den opfattelse, at man igennem en sådan ØD- og virksomhedsdemokratidebat skal finde frem til to angrebsflader på kapitalen. Vi er som sagt ikke tilhængere af det kapitalistiske samfund, som det fungerer her, men vi mener, at det er ejendomsretten, vi bliver nødt til at tage fra ejendomsbesidderne eller i hvert fald beskære den meget kraftigt, og vi mener, at det er dispositionsretten omkring virksomhederne, som også skal angribes. Får vi dispositionsretten ført over til de ansatte, så vil der være en mulighed for, at også de har en medindflydelse på, om deres virksomhed bliver lukket eller ikke lukket hen over hovedet på dem.

Der kan være andre metoder til at sikre, at en virksomhed kan overleve i en vanskelig tid. Det er vel nok igennem almindelig offentlig støtte, men vi er ikke tilhængere af alle de former, som den offentlige støtte gives i. Vi synes, at de penge, der investeres, godt kan investeres i private erhvervsvirksomheder i dag, men vi vil altså også være med til at sørge for, at disse investeringer giver den nødvendige samfundsprioritet, som vi gerne overlader til lønmodtagerne at forvalte. Det skal give den nødvendige samfundsprioritet, så at vi holder fast i virksomheden, også fordi vi har en klar interesse i det.

Vi vil godt igennem det offentlige sikre, at vi får nogle bedre markedsanalyser rundt omkring, at vi hjælper de mindre virksomheder med at få en forskning i gang omkring deres produkter, sikre, at de kan benytte teknologiske institutter rundt omkring i større udstrækning, og på den måde oparbejde en betydelig samfundsinvestering også i virksomhederne. Det er vel nok en af vore svagheder, at vi ikke sørger for den produktudvikling, som er så afgørende for de mindre virksomheder, at de ikke er i stand til at forrette de store investeringer, som skal bruges til dette formål.

Et andet problem, som jeg godt vil fremhæve her, er spørgsmålet om hovedaftalen, som ligger på arbejdsmarkedet, og det er det, der må have med dispositionsretten at gøre. Jeg tror, at man fra kredse, som står LO nær, herinde i tinget skulle prøve at hjælpe LO til

at få opsagt den hovedaftale med spørgsmålet om retten til at lede og fordele arbejdet. Det er min opfattelse, at netop § 4 i hovedaftalen simpelt hen blokerer for en videreudvikling af demokratiske tilstande i erhvervslivet. Derfor er det en meget nødvendig ting, at man får åbnet op her. Også i samarbejdsaftaler på virksomheden, hvor man skal forsøge at løse problemerne, gælder hovedaftalens § 4. Man forhandler simpelt hen på baggrund af virksomhedsejerens uindskrænkede ret til at lede og fordele virksomhedens økonomi og arbejde.

Vi har jo ikke haft så gode erfaringer med hensyn til aktieselskabsrepræsentation. Vi er ikke modstandere af, at man har den, men vi må nok sige, at de fleste steder sidder vore aktieselskabsrepræsentanter som gidsler og er i afgørende situationer ikke i stand til at gribe ind over for de dispositioner, som træffes. Det ville nok være interessant, om vi også prøvede at få en repræsentation på direktionsplan, således at man også i den daglige ledelse er i stand til at få indflydelse på dispositionsretten i de enkelte virksomheder.

Vi er som sagt positivt indstillet over for, at man forsøger at hjælpe virksomheder, som viser tegn på, at der er sundhed i virksomheden, og at dens produkter har en fremtid for sig. Vi er også interesserede i at hjælpe disse virksomheder, men som sagt er vi ikke interesserede i, at det er de enkelte, som skal forvalte de tilskud, som vi giver til dem.

Med hensyn til de to dagsordensforslag, som er fremsat, kan jeg ikke sige noget om det, før vi har holdt et gruppemøde. Jeg kan dog umiddelbart sige, at det er min opfattelse, at vi i hvert fald vil stemme imod fremskridtspartiets dagsordensforslag, som kører omkring ØD, og vi vil sandsynligvis stemme for dagsordensforslaget om at sende anvisningsretten tilbage til fagforeningerne.

Bolvig (RV):

De to forespørgselsdebatter i dag burde efter min mening være afholdt under ét, thi det bedste middel til at undgå virksomhedslukninger er helt naturligt at føre en politik, som kan fremme erhvervslivets muligheder for at producere og eksportere. Vor fremtidige industripolitik skal drøftes efter denne forespørgsel, hvorfor jeg vil henvise til mine bemærkninger under denne debat.